

TABUKA

Landsforeningen for
nuværende og tidligere anbragte

31. maj 2010

Til Folketingets socialudvalg
Sekretær Ketty Gammelgaard

Vedlagt et brev, som TABUKA Landsforeningen for nuværende og tidligere anbragte har sendt til Socialminister Benedikte Kiær vedrørende 'Brønderslevsagen'.

Vi fremsender også brevet til orientering til Folketingets socialudvalg, og vi ønsker det omdelt til udvalget.

Med venlig hilsen

Bente Nielsen

Formand for TABUKA, Landsforeningen for nuværende og tidligere anbragte

TABUKA

Landsforeningen for
nuværende og tidligere anbragte

31. maj 2010

Kære Benedikte Kiær

Jeg skriver til dig, fordi jeg mener, at den verserende sag i Brønderslev rejser nogle principielle spørgsmål, som det er nødvendigt at få afklaret.

To af børnene på 15 og 18 år har kontaktet Politiken, fordi de har ønsket at gøre opmærksom på, at de er imod, at kommunen anbringer de 9 søskende på forskellige anbringelsessteder og dermed splitter søskendeflokken. Det er indlysende, at det er meget alvorligt, at børnene tilsyneladende føler sig så magtesløse i forhold til kommunens afgørelse, at de henvender til en avis og dermed går ud i offentligheden med deres bekymring og indsigelse mod beslutningen. Det burde i sig selv give anledning til en vurdering af kommunens behandling af sagen: det efterlader et indtryk af, at kommunen handler hen over hovedet på børnene, og at de ikke føler, at de bliver hørt.

Ydermere rejser kommunens reaktion efter de unges udtalelser til avisen nogle alvorlige spørgsmål. Kommunen reagerede ved samme dag (efter Politikens oplysning med få timers varsel) at flytte fire af de ni søskende til andre anbringelsessteder, fordi kommunen ikke havde tillid til plejeforældrene mere, da de ikke havde forhindret, at børnene talte med journalisten. Det rejser to spørgsmål, som jeg mener, at du som minister – eventuelt ved at Ankestyrelsen undersøger forholdene – må afklare.

For det første: har børn og unge, der er anbragt, ikke ret til at udtale sig til en avis eller et andet medie om deres sag? Jeg må på baggrund af det, der står i Politiken og ud fra mit generelle kendskab til anbragte børn og unge, gå ud fra, at de selv har ønsket at udtale sig, og at de har gjort det på eget initiativ. Har de ikke ret til det? Spørgsmålet er især relevant i forhold til unge, der er fyldt 15 år, og som dermed har partstatus i deres egen sag, men det bør også besvares for børn og unge under denne alder. Kan kommunen sanktionere over for børnene med en meget pludselig flytning – på en måde, som børnene uden tvivl har oplevet som en straf – hvis de bruger deres ytringsfrihed og udtaler sig til pressen? Spørgsmålet er af betydning i forhold til børnene i Brønderslev, men det har også principiel betydning. Er det tilladt for anbragte børn at udtale sig til pressen om deres egen sag uden at frygte sanktioner fra kommunen, hvis de gør det? Har anbragte børn og unge ikke ytringsfrihed? Det er dybt alvorligt, hvis nogle af de allersvageste og mest magtesløse i dette samfund i praksis får begrænset deres ytringsfrihed eller må imødeses sanktioner, hvis de bruger den.

TABUKA

Landsforeningen for
nuværende og tidligere anbragte

For det andet: det er meget svært at tro, at pigen på 15 år, der gik imod en flytning og opsplitning af søskendeflokken, men som alligevel pludseligt blev flyttet til et andet anbringelsessted, er blevet gjort bekendt med sine rettigheder i den situation. Er flytningen sket med hendes samtykke efter servicelovens § 69.3? Ellers skal den ske ved en tvangsbeslutning i Børne- og ungeudvalget. Er det sket? Er hun blevet gjort bekendt med, at hun har ret til en bisidder? Har hun fået den korrekte klagevejledning, herunder vejledning om, at en klage har opsættende virkning efter retssikkerhedslovens § 72.2? Det forekommer mig usandsynligt, at kommunen har fulgt formalia i denne situation, hvor alt dels er gået meget hurtigt – på "få timer" – dels efter alt hvad man kan få ud af interviewet i avisen er sket mod pigens ønske. I TABUKA, Landsforeningen for nuværende og tidligere anbragte lægger vi naturligvis meget vægt på, at anbragte børns og unges rettigheder ikke negligeres, fordi vi af egen erfaring ved, at de er så utroligt vigtige. Man er magtesløs i den situation, så det er afgørende, at ens rettigheder respekteres. Vi føler os langt fra trygge ved, at Brønderslev kommune har overholdt formalia i denne situation, og vi opfordrer til, at Ankestyrelsen også undersøger dette forhold, når den undersøger Brønderslev kommunes behandling af sagen.

Vi er meget skeptiske over for kommunens beslutning om at opsplitte børneflokkene: det er utrolig vigtigt at bevare relationen til sine søskende i sådan en situation: det er der, man har sine vigtigste følelsesmæssige bånd, og det er ens søskende, der skal være ens netværk og livsvidner resten af livet. Vi oplever også, at kommunens pludselige beslutning efter artiklen i Politiken ligner magtfuldkommenhed og manglende hensyntagen til børnene. Det understreger, at der er grund til at undersøge, om kommunen i denne situation har overtrådt de formelle regler, der skal følges ved en sådan flytning.

Vi fremsender dette brev i kopi til Folketingets socialudvalg, fordi vi mener, at det også må være interesseret i de principielle spørgsmål, som den seneste udvikling i sagen fra Brønderslev rejser.

Med venlig hilsen

Bente Nielsen

Formand for TABUKA, Landsforeningen for nuværende og tidligere anbragte